

spešiti se, ker od ure do ure so se hudourniki bolj narašali, ki poberajo mostove in bervi. Vsa zdelana in trudna, ker nisva iz Bohinja v Bled clò nič počivala, dospeva do prijazne gostivnice pri Petranki.

Drugi dan jo vdarim čez Kamnogorico in Kropo v Železnike; spremi me še čez nekatere nevarne kraje vjeni Luka Dular. Ko se na desnim bregu Kropice ločiva, pustim Kropo na levi in grém dalje čez hribe.

Marsikaj starega in novega sim na ti poti vidil, marsikaj veselega in žalostnega izvedil. Nekdaj narboljši prijatli se zmerzlo deržé, če jih vidiš spet po več preteklih letih, kar nam žalostno spričuje, da pravega prijateljstva je le malo na svetu! Zastran Kroke bi se bal, da bi danes ali jutro ne postala — Pompeje.

Cilj in konec mojega potovanja je bila bela Ljubljana, ktera se od leta do leta lepša in vedno bolj v versto večih mest stopa; železnica stvari nov svet v okolici njeni. Ravno tisti dan (14. oktobra) se je peljal svetli cesar iz Reke skozi Ljubljano na Dunaj. Zvečer sim se radoval v gledišu na spevoigri „Ciganka“. Zadovoljin sim zapustil Ljubljano in se nazaj podal v Št. Mahor, — ali kakor sém je bil tudi nazaj „Jupiter pluvius“ moj že prezvesti pajdaž.

Srečno sim jo vkljub vsim nevihtam priromal spet domú, in vesel, da se nisim dal vstaviti po nobenem vremenu na potovanji svojem in da sim vidil o slabem vremenu, kar drugi le o lepem gledat gréjo — rajsko Savico, sim se spočil domá, ponovivši pregovor: „kdor ne vaga, je brez blaga!“

B. L.

Iz Kalca 21. nov. Serce mi je igralo, ko sim čul in bral, da je visokočastiti deželni poglavar grof Korynski namenil, na Notrajskem enako društvo za Kras na beli dan poklicati, kakoršno se je na Primorskem ustanovilo. Nekaj mescov je minulo, kar se je ta vesela novica razglasila; železnica bo v 4—5 letih sedanjo cesto premagala; obdelovavci Kraške zemlje malo po malo prihod spoznajo: tedaj je potrebno, zanemarjenemu Krasu z besedo in z roko na pomoč priti, če ne bo v kratkem glada in strada po njemu dovelj! Po „Novicah“ smo zvedili, da za Šnepersko grajšino pri prvi dražbi ni bilo kupca. Kdorkoli imenovani gojzd le kolčkaj pozná, mora rêči, da ima še veliko veliko vrednosti v sebi, čeravno mu je že sekira serce zlo ranila. Škoda, če pride Šneperski gojzd sopet v ptuje roke!

Pred enem mescom so pripeljali v Senožeče 3 zvonove; dva nova in enega starega. Oba nova kaj lepo pojeta, posebno veči, ki vaga blizo 26 cent. Gosp. Samasa se je sopet slavnega mojstra skazal. Čast njemu! Hvala pa gré posebno taki soseski, ki si prostovoljno velike stroške natovori! Stari zvon je vlit leta 1551. Govori se, da ima dosti čistega srebra v sebi. Vidi se, da je dobrega brona, tudi poje, pa le tolikanj kakor zamore. Jaz bi svetoval ga preliti, ker dva mlada slavca in en star krokar se nikdar dobro v petji ne skladajo.

Po Notrajskem že 2 tedna neprenehama dežuje. Sicer ni ravno preslabo za ozimino žito, le delo preveč zastaja, paša in vožnja, ker blago izpod streh ne more. Če ne bo burja ali sever obernul, bo narberžeje senó sopet drago.

Kar je unidan iz Postojne zastran bolnišnice pisanega, je skoz in skoz resnično. V kratkem bo več tisuč železničarjev krog Postojne, izmed njih nekaj ali nemara dosti bolnih, — kam ž njimi? Kaj se bodo bolezní po vaséh raztrosevale?

Teržaška cesta pri vsim dežji je mnogo boljša kot pretekle leta. Dokaz, da ima dobre oskerbnike. Pa tudi drobnejši kamen pripomore k boljšemu stanu. Tedaj ga le drobno klepajte!

Narveči gostivnice prek Teržaške ceste se premenujejo v fabrike. Tako je pravo! Železnica se bliža, tedaj čujte! Na Verhniki, v Senožečah, v Planini so že davno ólarije, sadaj se zidajo tudi v Postojni in na Razdertem, in kakor se govori, tudi v Cerknici in v Aidošnji. Serce imejte novi ólarji! Preskerbite si dobre vode, dobrega ječmena, dobrega hmelja, dobrih hramov, dobrih pivcov itd., in ako Bog da, bo šestíc kot listja in trave! Vi naši, mi Vaši! Le dobre pive kuhajte, ker vince je neusmiljeno drago!

Miroslav.

Iz Ljubljane. Te dni so pripeljali 4 hude razbojníke Dimeša, Kurjovca, Vovka in Šunka vkleunjene v Ljubljano, ktere so (perva dva v nedeljo) žandarji, ki so že marsikteriga hudodelca iz poti spravili, v Loškim okraji zasačili; od Dimeša, nar hujiga med temi, pravijo, da je imel sedem barók, s kterimi se je vedno drugač šemaril. — Prihodnjo sredo ob 10. uri dopoldne se bo poskusil na Ljublj. gradu že omenjeni zvon za oginj, tisti dan zvečer pa tudi v ta namen napravljene ponočne svetilke.

Novičar iz mnogih krajev.

Dunajski vradni časnik ponavlja še enkrat razglas: da naj do konca prihodnjiga mesca se vsak starih krajcarjev znebí, ker ob novim letu tisti drobiž stare kovíne po 2 krajc., po krajcarji, pol krajcarja in vinarji ne bo več za denar veljal. — Nova postava zastran družtev se smé nek kmalo pričakovati. — Sliši se, da se bo poštnína za pisma po našim cesarstvu prihodnjič nekoliko ponižala, da boste nek dvé tarifi po 3 in 6 krajc. — V Galiciji je kolera nek popolnoma zgnila. — Vse novíce so polne slovesnost, s kterimi so 18. dan t. m. slavniga vojskovoda angleškiga Wellingtona pokopali, ki je v tolikih vojskah zmagal in tudi armado rajniga Napoleona otepel. Mertvaški vóz, vés iz brona, 17 čevljev dolg, 10 širok, 17 visok, na 6 krasnih kolesih, je vleklo 12 kónj, ki so bili po čvetero skup vpreženi; ob osmih so ga potegnili iz mesta, kjer je na parah ležal, in opoldne so še le prišli v stolno cerkev sv. Pavla; pol milje dolgo pot so storili po mestu; gnječa ljudi, ker jih je bilo več kot 1 milion skupej, je bila taka, da so pustili svetilke po ulicah goreti, ako bi se primerilo, da bi bila Londonska huda megla mesto otamnila, ker tisti dan bi ne bilo moč jih prižgati; pri vsi ti gnječi je šlo vse v nar večim redu; nobena nesreča se ni primerila. — Do 24. t. m. se je zvedilo, da pri volitvah za cesarstvo Napoleona se je v 4 kantoni 665.000 volivcov oglasilo za cesarstvo, 21.000 pa zoper, med vojaki (ki tudi volijo) 189.000 za, 6000 pa zoper cesarstvo. — Kristianam v Bosni je jela neka miliši lučica sejati; turška vlada je poslala pravičniga in modriga Kiamila Pašata v Bosno, naj natanjko preišče pritožbe in stiske kristianov.

Poslednja beseda „Danici“.

Na spis »Danice« v 46. listu so »Novíce« za potrebno spoznale, odgovor dati, nadjajoče se, ker je vsaka stran svoje enkrat povedala, da bo neslane pravde konec. Ker pa nam 48. list preočitno kaže, da »Danici« ni s „neprepirljivostjo“ resnica, in da mlado vredništvo hoče kakor stara babica se za zadnjo besedo loviti, mu privošimo radi to veselje. Operti na veljavno mnenje tudi tacih mož, kterim v „ti in še marsikaki enaki rêči“ sodba gré, ostanemo iz omenjeniga „obzira“ — dobro nas razumite, iz „omenjeniga obzira“ in ne spušajte samovoljno naših besed! — vseskozi pri tem, kar smo v 93. listu rekli; zato ne bomo ne besedice več o ti pravdigovali, ktere tihi začetek, kar vse iz pisem natanjko vémo, je že bila ozdravljena „zamaknjena“ in posekana „smreka“. Sapienti sat! To enkrat za vselej!

Vredništvo.